

Sygn. akt IV U 1384/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2015r. w S.

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 października 2013 r. Nr (...) - (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. K. do stałej renty socjalnej od 1 września 2013r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz M. K. kwotę 60,00

(sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 1384/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 23 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił M. K. prawa do renty socjalnej wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. K. reprezentowany przez pełnomocnika wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania wskazano m.in., że wbrew twierdzeniom organu rentowego ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy. Cierpi on na chorobę o podłożu genetycznym, która powoduje szereg innych schorzeń. Przeszedł chorobę nowotworową, ma boczne skrzywienie kręgosłupa w odcinku Th-L, osteoporozę, guzki tarczycy. Wszystkie schorzenia mają charakter przewlekły, wymagają stałej opieki specjalistycznej, oszczędzającego trybu życia i powodują, że ubezpieczony nie jest w stanie podjąć pracy (odwołanie k.2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 października 2013r., która nie

stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. K. do 31 sierpnia 2013r. był uprawniony do renty socjalnej (decyzja z 15 września 2011r. o przyznaniu prawa do renty socjalnej do 31 sierpnia 2013r. k.60 akt rentowych). W związku z upływem okresu na jaki przyznano rentę, w dniu 27 sierpnia 2013r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k.63 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 września 2013r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy do 30 września 2015r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 16 września 2013r. k.65 akt rentowych). Na skutek zarzutu wadliwości zgłoszonego do powyższego orzeczenia lekarza orzecznika przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika (...) Oddział w S., ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 października 2013r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (zarzut wadliwości zgłoszony do orzeczenia lekarza orzecznika k.66 akt rentowych i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 17 października 2013r. k.70 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 23 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 23 października 2013r. k.71 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 27 lat. Jest inżynierem zootechniki i magistrem zarządzania. Nigdy nie pracował zawodowo, do renty socjalnej był uprawniony od marca 2006r. (decyzja z 30 maja 2006r. o ustaleniu uprawnień do renty socjalnej k.15 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na chorobę genetyczną – chorobę Recklinghausena (neurofibromatoza typu I) jako chorobę zasadniczą, w przebiegu której występuje szereg innych schorzeń. I tak ubezpieczony przeszedł zabieg usunięcia złośliwego guza neuronu obwodowego z następczą chemioterapią i radioterapią. Ponadto cierpi na mikrogruczolaka przysadki, wole guzkowe nietoksyczne, niedoczynność tarczycy, hipogonadyzm hipergonadotropowy w przebiegu uszkodzenia gonad po chemioterapii, niepłodność w wyniku zniszczenia gonad w przebiegu chemioterapii złośliwego guza neuronu obwodowego – azoospermia, niedomykalność zastawki mitralnej nieistotną hemodynamicznie, skrzywienie kręgosłupa okolicy piersiowo-lędźwiowej, zespół bólowy kręgosłupa okolicy lędźwiowo-krzyżowej, osteoporozę, nadwzroczność. Schorzenia te powodują, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu powstałego przed ukończeniem 18. roku życia, przy czym jest to niezdolność trwała. Niezdolność tę powoduje w/w choroba genetyczna, która jest trwała i nieodwracalna. Nie ma możliwości leczenia przyczynowego tej choroby. Ubezpieczony będzie chorował na nią do końca życia, a objawy będą się pogłębiać. Przechodzone przez ubezpieczonego liczne zabiegi chirurgiczne oraz długotrwała chemio i radioterapia (z powikłaniami) nie wyleczyły ubezpieczonego, a jedynie przedłużyły mu życie. Choroba ta niesie duże ryzyko objawów, z których najniebezpieczniejsze to nowotwory. Ponadto są to guzy nerwu wzrokowego, nerwiaki splotowe, guzy ośrodkowego układu nerwowego, drgawki, nadciśnienie tętnicze. Wskazana choroba nowotworowa jest ponadto przyczyną stygmatyzacji i stwarza wiele trudności w integracji społecznej przede wszystkim ze względu na wygląd ubezpieczonego – z uwagi na jego zeszpecenie objawiające się licznymi wyrostami skórnymi, guzami podskórnymi i przebarwieniami skóry (opinia biegłego z zakresu genetyki klinicznej k.61-63 akt sprawy).

Wskazane wyżej schorzenia główne i towarzyszące mu inne schorzenia powodują, że ubezpieczony cierpi na zaburzenia adaptacyjne z dyskretnymi zmianami w ośrodkowym układzie nerwowym, które niezależnie do licznych schorzeń somatycznych powodują u niego całkowitą niezdolność do pracy (opinia biegłego z zakresu psychologii k.39-41 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. K. okazało się uzasadnione i skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje całkowita niezdolność do pracy będąca następstwem naruszenia sprawności organizmu powstałego w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny i biegłego psychologa posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego. I tak biegli z zakresu onkologii, neurologii i kardiologii oraz specjalista z zakresu rehabilitacji medycznej w wydanych oddzielnie opiniach stwierdzili, że schorzenia, na które cierpi ubezpieczony – rozpatrywane oddzielnie nie powodują u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy (opinie: biegłego onkologa k.20, biegłych z zakresu kardiologii i neurologii k.27 i biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej k.35). Natomiast biegły z zakresu genetyki klinicznej i biegły psycholog stwierdzili, że stan zdrowia ubezpieczonego powoduje u niego całkowitą niezdolność do pracy, przy czym w ocenie biegłego z zakresu genetyki jest to niezdolność trwała, a jej przyczyną jest nieuleczalna, trwająca od urodzenia choroba genetyczna, która objawia się wieloma poważnymi schorzeniami, w tym najniebezpieczniejszymi jakimi są nowotwory. Ubezpieczony doświadczył tej najgroźniejszej choroby, jak również szeregu innych poważnych schorzeń, które uniemożliwiają mu podjęcie pracy, a poza tym są przyczyną stygmatyzacji z uwagi na zeszpecenie twarzy, jakie powodują (opinia biegłego z zakresu genetyki klinicznej k.62-64). Na występujące u ubezpieczonego zaburzenia adaptacyjne wskazał w swojej opinii również biegły psycholog (opinia k.39-41).

Analizując powyższe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że dowodem miarodajnym dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego jest opinia biegłego z zakresu genetyki klinicznej, który przedstawił schorzenie podstawowe, na które cierpi ubezpieczony, objaśnił na czym ono polega, czym się już objawiło u ubezpieczonego oraz jakie niesie ze sobą zagrożenia. Biegły zwrócił również uwagę na aspekt psychologiczno-społeczny schorzenia, na które cierpi ubezpieczony, a które powoduje jego stygmatyzację (z uwagi na zeszpecenie) i objawia się zaburzeniami adaptacyjnymi uniemożliwiającymi podjęcie pracy. W tym zakresie opinia biegłego z zakresu genetyki i biegłego psychologa są zbieżne. W ocenie Sądu w/w opiniom należy dać prymat nad pozostałymi opiniami w sprawie. Opinie biegłego onkologa, kardiologa i neurologa oraz specjalisty rehabilitacji medycznej nie mogą być bowiem uznane za pełne. Biegli dokonali oceny stanu zdrowia ubezpieczonego odnosząc się jedynie do poszczególnych schorzeń z zakresu swojej specjalizacji, a nie może być wątpliwości, że wielość schorzeń, na które cierpi ubezpieczony i które mają swoje źródło w jednym schorzeniu genetycznym powinny być oceniane łącznie.

Z uwagi na to, że opinia biegłego z zakresu genetyki klinicznej i opinia biegłego psychologa przedstawiają pełny i spójny obraz stanu zdrowia ubezpieczonego Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu genetyki klinicznej (pismo organu rentowego k.70 i 72) oraz odstąpił od przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego psychiatry i psychologa dopuszczonego postanowieniem z 14 listopada 2014r. (k.76v i k.56v). Należy wskazać, że biegły z zakresu genetyki odniósł się do wykształcenia ubezpieczonego. Wskazał, że mimo ciężkiej nieuleczalnej choroby i braku akceptacji społecznej ubezpieczony podjął wyzwanie studiowania. Zdobyte wykształcenie nie wpływa jednak na możliwość wykonywania przez niego pracy. Należy wskazać, że podstawowym celem zdobywania wykształcenia jest podjęcie pracy zgodnej ze nabytymi kwalifikacjami. Prawo studiowania i poszerzania swojej wiedzy mają jednak wszystkie osoby, również chore, które nie zawsze mogą wykorzystać zdobytą wiedzę w praktyce.

W konsekwencji Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo M. K. do stałej renty socjalnej poczynając od 1 września 2013r.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu – art.98§1 i 3 kpc.